

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 27. ožujka 2011.

[\(Video\)](#)

Voda živa

Draga braćo i sestre!

Ovu treću korizmenu nedjelju karakterizira poznati Isusov dijalog sa Samarijankom o kojem izvješćuje evanđelist Ivan. Žena je svakoga dana išla po vodu na drevni zdenac, koji potječe još iz vremena patrijarha Jakova, a toga dana ondje je našla Isusa „umorna od puta" (Iv 4, 6). Sveti Augustin komentira: „Isusov umor nije bezrazložan... Kristova te snaga stvorila, Kristova je slabost u tebi izvela novo stvaranje... Svojom snagom nas je stvorio, svojom nas je slabošću došao tražiti" (In loh. Ev., 15, 2). Isusov umor, znak njegova pravoga čovještva, može se promatrati kao uvod u njegovu muku, kojom je on dovršio djelo našega otkupljenja. U susretu sa Samarijankom na zdencu na osobit način izlazi na vidjelo Kristova „žed" koja ima svoj vrhunac u vapaju na križu: „Žedan sam" (Iv 19, 28). Sigurno da ta žed, kao i umor, imaju fizički temelj. Ali Isus, kao što nadalje kaže Augustin, „žedao je za tom ženom" (In loh. Ev. 15, 11), kao što žeda za vjerom svih nas. Bog Otac ga je poslao utažiti našu žed za vječnim životom dajući nam svoju ljubav, ali da bi nam dao taj dar Isus traži našu vjeru. Svemoćna Ljubav uvijek poštuje čovjekovu slobodu; kuca na njegovo srce i strpljivo čeka njegov odgovor.

U susretu sa Samarijankom u prvi plan izbija simbol vode, koja jasno aludira na sakrament krštenja, izvor novoga života za vjeru u Božju milost. To evanđelje, naime kao što sam podsjetio u katehezi na Čistu srijedu – sastavni je dio drevne priprave katekumena na kršćansku inicijaciju, koja se događala na veliko bdjenje u uskrsoj noći. „A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, - kaže

Isus - ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja

struji u život vječni" (Iv 4, 14). Ta voda predstavlja Duha Svetoga, pravi „dar“ kojeg je Isus došao donijeti od Boga. Onaj koji se ponovno rađa od vode i Duha Svetoga, to jest u krštenju, ulazi u stvarni odnos s Bogom, sinovski odnos i može mu se klanjati „u duhu i istini“ (Iv 4,23.24), kao što to Isus također otkriva Samarijanki. Zahvaljujući susretu s Isusom Kristom i daru Duha Svetoga, čovjekova vjera prispijeva k svojoj punini, kao odgovor na puninu Božje objave.

Svatko se od nas može poistovjetiti sa Samarijankom: Isus nas čeka, navlastito u ovome korizmenom vremenu, da govori našem, mojem srcu. Zaustavimo se na trenutak u tišini, u svojoj sobi, crkvi ili na nekom usamljenom mjestu. Slušajmo njegov glas koji nam govori: „Kada bi znao dar Božji...“. Neka nam pomogne Djevica Marija da ne propustimo taj susret, o kojem ovisi naša istinska sreća.

Nakon Angelusa

Sve dramatičnije vijesti, koje dolaze iz Libije, ispunjavaju me sve većom strepnjom za život i sigurnost civilnog pučanstva a sve je veća i moja zabrinutost zbog razvoja situacije, koja je sada označena uporabom oružja. U trenucima najveće napetosti još se urgentnijom pokazuje potreba da se pribjegava svim diplomatskim sredstvima te da se podupre i najmanji znak otvorenosti i volje za pomirenjem među svim umiješanim stranama, u traženju mirnih i trajnih rješenja.

U vezi s tim, dok uzdižem Gospodinu svoju molitvu da se u Libiju i u čitavoj regiji Sjeverne Afrike vrati sloga, upućujem iskreni poziv međunarodnim tijelima i svima onima koji imaju političke i vojne odgovornosti, kako bi se odmah otpočeo dijalog, kojim će se obustaviti oružani sukob.

Obraćam se, na kraju, vlastima i građanima Bliskog Istoka, gdje su proteklih dana zabilježena razna nasilja, kako bi se i ondje dalo povlašteno mjesto putu dijaloga i pomirenja u traženju pravednog i bratskog suživota.